

I Petrus 2:25

**“Want gij waart als dwalende schapen,
maar gij zijt nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen”**

Bekeerd 1 tot Jezus 2 door Jezus 3 met Jezus

Gemeente, aanstaande belijdende leden,

Als je belijdenis doet, en dat hopen jullie te doen vanmorgen, moet je dan bekeerd zijn? Zeggen jullie dat van jezelf vanmorgen? Ik ben bekeerd. Wat is daarop het antwoord? Ja. Als je belijdenis doet, geef je aan dat je bekeerd bent. Misschien geef je dat heel schuchter aan, heel bedeesd. Maar toch: om belijdenis te doen moet je bekeerd zijn. Dat wordt ook wel duidelijk als we het tegenovergestelde zouden zeggen: dat je als je belijdenis te doet, best onbekeerd zou mogen zijn. Dat kan toch niet? Belijdenis doen en van jezelf zeggen, maar ik ben onbekeerd. Ik leef dus zonder God, heb de zonde liefde, maar ik doe wel belijdenis. Dat kan niet, dat mag niet. Als je onverhoopt zo toch eens belijdenis gedaan hebt dan zegt God vanmorgen: bekeer je! Hoog tijd om dat te doen.

Dus om belijdenis te doen moet je bekeerd zijn. Dan zeggen we er twee dingen bij. Het eerste is: als je op belijdeniscatechisatie komt, kan dat nog anders zijn. Dat je daar nog niet uit bent. Dat je dat heel onzeker vindt, heel ver weg. Maar: je wil je leven stellen in het licht van God en Zijn Woord, je verlang er mee bezig te zijn, want bekering is nodig en je beseft dat je niet zonder kunt en daarom ben je trouw in de kerkgang. Welkom op belijdeniscatechisatie. En bidt dat er in die twee jaar veel gebeuren mag. Dat God in die jaren belijdeniscatechisatie helderheid geeft, bekering geeft. Want zo wil de Heere werken.

Het tweede dat we gaan zeggen dat gaat over bekeerd zijn. Want wat is dat nou? Hoe kun je dat van jezelf zeggen? Wanneer kun je dat van jezelf zeggen? Dat gaan we doen aan de hand van onze tekst. I Petrus 2:25. Een tekst die in elk geval drie dingen zegt van bekeerd zijn. Allereerst dat bekeerd zijn is bekeerd zijn tot iemand. Tot Jezus. Naar Jezus toe. Dat is direct al veelzeggend. Bij bekering staat Jezus centraal. Komt Jezus centraal te staan.

1 tot Jezus

Als de Herder en Opziener van zielen. Als Degene Die zorgdraagt. Want dat doet de herder in het Oude Oosten. Zorg dragen voor de schapen. Het weggedrevene. Weggedreven door aanvechting. Je bent niet uitverkoren, je hebt teveel gezondigd, je hebt geen heil bij God, je

hoeft het heus niet te denken. Hij brengt het weder. Hij kent dat schaap. En weet ermee om te gaan. Het gebrokene. Het schaap dat veel meegemaakt heeft, al jong. Psychisch beschadigd is. Veel te dragen heeft. Verwond is. Innerlijk. Hij verbindt het schaap. Het zwakke, Hij kent het. Het schaap dat er niet meer tegenop kan. Dat zoveel te dragen heeft aan kruis en leed. Dat het bezwijkt. Hij sterkt het. De Herder kent elk van Zijn schapen. Ook als Hij kastijdt. Dan is dat uit liefde, uit verzorging. Zoals in dat verhaal dat er een schaap in de kudde liep met een gebroken poot. En dan zegt de herder: ja dat schaap liep steeds weg, altijd weer, keer op keer. Toen heb ik zelf het pootje gebroken om het dicht bij mij te houden. De Herder, Hij verzorgt de schapen.

En Opziener staat erbij. Om aan te geven: het gaat hier over iemand die zorg draagt voor mensen. Zo'n herder en opziener is de Heere Jezus. Zo zorgzaam als een herder is Hij. Zo zorgt Hij voor de Zijnen. Want Hij is met Goede Vrijdag voor hen gestorven en heeft op Pasen alle macht gekregen. Toegang tot de hemelse heerlijkheid. Om uit te delen vrede, vergeving, verlangen naar heiligheid, eeuwig leven. Beschikking over de Heilige Geest. Om te geven troost, kracht, wijsheid, trouw, volharding.

Deze Herder zoekt, zoekt verloren schapen. Nog steeds dwalende schapen of alweer weggedwalde schapen.

Maar dan niet over schapen, niet over mensen, staat er maar over zielen. In de vorige verzen ging het over lichamen. Het lichaam van Jezus en de lichamen van christenen in Petrus' tijd. Die moesten lijden. Werden vervolgd. Werden geslagen. Dan doet je lichaam pijn. Net als bij ziekte of ouderdom. Dan gaat het slecht met je lichaam. Andersom kun je ook veel plezier hebben van je lichaam, als het gezond is, als je er mooie prestaties mee kan leveren. Je kunt je lichaam oefenen in conditie, in een tak van sport. Je kunt je lichaam verzorgen om er leuk uit te zien. Dat je zegt of denkt: ik zie er goed uit, ik kan er veel mee, het gaat goed met mijn lichaam.

Maar we hebben ook een ziel. Ons levensbeginsel van God gekregen. Onze ziel, die opbloeit in een leven met God, die verhardt in een leven zonder God. Onze ziel die onsterfelijk is en eens voor God verschijnen moet. Om geoordeeld te worden. Verwezen wordt ter helle of ten hemel. Mijn ziel, hoe is het daarmee? Nu. Misschien gaat het met je lichaam best, ben je met je lichaam ontzettend druk, als je jong bent om er goed uit te zien, te trainen, als je oud bent omdat het ziek is. maar hoe is het met je ziel? Is die gevoelig voor God? Of verhard? En hoe zal het met onze ziel zijn? Na dit leven? Is onze ziel gered? Kan onze ziel voor God verschijnen en rekenschap afleggen?

Zijn deze vragen tot ons door gaan dringen? Ooit in je leven voor het eerst. Dringt het tot je door: ik heb een ziel voor de eeuwigheid. O, en als die ongered is. Die ligt beladen onder schuld en zonde. Dat is het. Als je bekeerd bent tot de Herder en Opziener van je ziel. Het woord geeft aan een beweging. Op iemand afgaan. Komen, vluchten naar iemand toe. Je ging vluchten tot Jezus. Och Heere, och wierd mijn ziel door U gered. Mijn ziel heeft redding nodig, een Borg nodig, verlossing nodig. Mijn ziel ligt te verharden onder zondes Schuld en gaat voor eeuwig verloren. En je kwam tot Jezus. Gevlucht tot Hem, in beweging op Hem af.

Bekeerd. Ja, tot Jezus, naar Jezus toe. Naar de Herder en Opziener voor je ziel toe. Je houding ten opzichte van Jezus is 180 graden omgedraaid. Of die van u, van jou nog niet? Alleen bezig met je lichaam? Druk met je lichaam? Bezorgd over je lichaam. Trainen met je lichaam, trots op je lichaam, tevreden of ontevreden met je lichaam. Maar altijd je lichaam. En je ziel ligt onverzorgd te verharden. Je ziel ligt onder schuld en zonde weg te sterven. Je ziel is in levensgevaar van het sterven en het gericht. En je hebt je er nog nooit druk om gemaakt. En je gaat aan Jezus voorbij. Nog steeds. Onbekeerd. Bekeert u, want waarom zoudt gij sterven? Waarom zou je ziel verloren gaan? Bekeer u tot Jezus.

2 door Jezus

Het tweede wat er van bekeerd zijn gezegd wordt is: door Wie. We horen in onze tekst een tegenstelling tussen verleden en heden. Vroeger en nu. Want gij waart, verleden tijd, als dwalende schapen, maar nu. Vroeger en nu. Vroeger waren jullie als dwalende schapen. Schapen die in oud Israel rondliepen in wat woestijnachtige gebieden. Met maar hier en daar wat gras, een beekje water. Zo'n schaap ziet in de verte een grasveldje en rent er heen. Dan ziet het daar verderop weer wat. En dan een eind verder glinstert wat: zou dat water zijn? Daarheen dan. Schapen: ze zien hier wat, dat wat, zijn nieuwsgierig hiernaar en daarnaar, en lopen elkaar wat achterna. Zonder te letten op roofdieren of op gevaarlijke struiken, of op de herder. Dwalend. Zo was je nou, zo ben je van nature. Net wat je leuk vindt, dan weer hier op gericht en alles op alles zetten, dan weer iets anders wat je leuk lijkt, dwalend om aan je trekken te komen, dan hiermee, dan daarmee. Zo was mijn leven, zo is het van nature.

Maar nu, nu zijt gij bekeerd. Tot Jezus. Een vaste lijn en richting naar Hem toe. Nu zijt gij bekeerd. Dan blijkt dat het belangrijk is welke vertaling je gebruikt. Want alleen de Statenvertaling heeft: gij zijt bekeerd. U/jij bent bekeerd. Daar kun je achter denken: door iemand. Je bent geroepen, je bent gered. Daar hoort steeds achter: door iemand. Je roept jezelf niet, je redt jezelf niet. Je bent bekeerd. Door een Ander.

Door God. Door Zijn Heilige Geest. Die je hart veranderde. Wedergeboorte. Je een nieuw hart gaf. Wanneer precies? Dat weet je lang niet altijd? Misschien en dat is het mooiste, al wel van jongs af aan. Hoe precies? Dat weet je ook niet altijd precies. God kan er gebeurtenissen voor gebruikt hebben. Een overlijden, een rouwdienst bijvoorbeeld. Maar het is gebeurd. In plaats dwalend werd je vluchtend tot Jezus. En je weet één ding: daar heeft Hij voor gezorgd.

Dat is zo wezenlijk voor bekering, bekeerd zijn. Dat je weet en beseft dat dat aan Hem te danken is. Dat Hij dat heeft gedaan. Want anders zou je nu nog gezworven hebben. Zou je nog dwalen en waar niet al zijn terechtgekomen. Zo'n schaap, het zou de honger dood gestorven zijn, het zou door een roofdier gegrepen zijn, het zou in een struik vast zijn blijven zitten, gewond ergens liggen te sterven. O, als Hij het niet gedaan had... hoe zou je leven er dan uitgezien hebben? Wat zou je dan verkozen hebben? Eén ding weet je wel: een leven van bekering, ligt niet in het verlengde van wat ik van nature zou kiezen. Geloof is niet iets wat in het verlengde ligt van mijn natuurlijke verlangens en driften. Dan is het schijn geloof.

Maar nee, God zij dank, gij zijt bekeerd. God heeft door Zijn Geest een nieuw hart gegeven. Een hart, in beweging tot Jezus gebracht. Dat is alleen aan Hem te danken. Daarom is het ook blijvend, omdat God begonnen is. En daarom is de prediking zo hoopvol. Daarom kan het, die bekering, vluchten tot Jezus. Want misschien hoort iemand dat zo vanmorgen en denkt bij zichzelf: ik hoor het al, dat is niks voor mij, dat bekeren. Daar is mijn leven niet voor geschikt. Ik leef gewoon mijn leventje. Voor hier en nu. En al die woorden als ziel en eeuwigheid, schuld en vluchten dat zegt mij toch niets. Dat is niet voor mijn soort mensen. Nou, dan kan het ook. Want God bekeert mensen. Hij doet het. Hij heeft zovelen bekeerd, Hij kan het ook u en jou. Dat is Evangelie. Dat het de HEERE is, Die het doet!

Dat is Evangelie voor iemand die denkt: ik zit veel te vast in mijn leven. Dat dwalen bevalt mij zo goed. Ik ben zo gesetteld, ik zit zo vast in hoe mijn levensstijl geworden is. In omgang met media, in tijdsbesteding, in de zondagbesteding, in omgang met mijn geld. Dat krijg ik echt niet veranderd. Klopt, u niet. Maar Hij wel. Hij wel door Zijn Geest. Of dat je denkt en voelt: ik kom toch niet tot Jezus. Ik durf dat niet, ik voel dat niet, ik weet niet hoe dat moet, het klinkt allemaal zo makkelijk, maar het gaat bij mij niet, het lukt mij niet. Klopt, U lukt het niet, maar Hem wel.

Ik mag dat wel zeggen van jullie: als Hij het bij jullie kon, dan kan Hij het bij iedereen, toch? Jullie waren ook niet zulke meewerkers, integendeel. Jullie waren ook van die dwaalzieken, van die ongelovigen,

die het eerst willen voelen en ervaren, die eerst willen kunnen en bereiken, die hangen naar de zonde, maar toch is het gebeurd. Door Hem. Dan kan het voor u ook voor jou ook.

3 met Hem

Die Zelf onze zonden gedragen heeft in Zijn lichaam op het hout zegt vers 24. Zie je dat voor je? Jezus Die je zonden draagt. Omhoog draagt. Golgotha op. En het hout dat is het kruis. En dat is ahw een put waar zonden in weggestort worden. Het kruis: de plaats waar zonden weggestort worden. Jezus draagt je zonden. En dat weegt. Niets weegt zo zwaar als zonden. Daar draagt Jezus ze. Hij zweet bloed, bidt onder tranen, draagt het kruis, kermt van pijn, maar Hij loopt door. Hij draagt verder. Het hout op. Hij zinkt weg in de Godverlatenheid. Het kruis op en dan.....weg zijn ze. Ze storten in eeuwige vergetelheid neer. Wat jij niet kon, kan Hij. Wat jij niet doet, doet Hij. Wegdragen om ze te storten in de zee van Gods vergeving. Weg zijn ze. Voor eeuwig weg en vergeten. Dankzij Zijn striemen.

In plaats van dwalen van hot naar her ga je Jezus volgen, de Herder volgen. Dichtbij Hem blijven. Je richten op Hem: Wie Hij is, wat Hij deed. Wie Hij is: Jezus, Zaligmaker, Bruidegom, Borg, Middelaar, Hoofd. Wat Hij deed: lijden en sterven, verzoenen en betalen. Striemen. Liefde, liefde. Wat Hij voor mij deed. Opstaan en leven. Vrede verwerven, de Heilige Geest verwerven, vergeving en eeuwig leven. Rijkdom, rijkdom. Wat Hij voor mij verwierf. Dat is je stille tijd. Met Jezus zijn, dichtbij de Herder zijn. Kom elke dag bij de Herder en Opziener. Hans. Zie Zijn liefde, overdenk Zijn werk. Kom elke dag tot de Herder en Opziener, begeer Zijn rijkdom, Zijn genade, Zijn gaven. Hoelang geleden zag de Herder Zijn schaap voor het laatst bij Zich? Ook dat schaap dat vorig jaar belijdenis deed of twee of drie jaar geleden?

Jezus volgen, de Herder volgen. Dat is leven voor de gerechtigheid. Die Mij volgt: dat houdt dus in: overal waar jij komt is Hij al geweest. Als je die gids volgt, dan is hij al eerder op de plek waar je komt. Als je ergens bent waar zijn voetstappen niet zijn, dan ben je afgedwaald. Dus vraag je maar af: zie ik zijn voetstappen hier, is hij hier zojuist ook geweest? Vraag je dat maar af, overal en altijd: is Jezus hier ook geweest? Zou Hij hier ook geweest zijn als Hij nu leefde? Als je in de bioscoop bent: zouden Zijn voetstappen daar staan? Als je een film kijkt: zou Hij hem ook gekeken hebben? Als je sportwedstrijden volgt, geld uitgeeft hier of daaraan, zou Jezus dat ook gedaan hebben? Zie ik Zijn voetstappen staan? Het is ondenkbaar dat Jezus zou genieten van zonde. Neem Galaten 5:19-22 eens: de werken van het vlees zijn overspel hoererij onreinheid, ontucht, afgoderij, venijngeving, vijandschap, twist, afgunstigheden, toorn, gekijf, nijd, moord,

dronkenschappen, brasserijen. Zou Jezus daar voor Zijn plezier naar kijken of om lachen? Als wij dat doen zijn wij ontspoord, afgedwaald. Daar staan Zijn voetstappen niet. Of het moest zijn om er mensen vandaan te roepen en weg te roepen.

Hem volgen. Daar zeggen jullie straks 'ja' op. Want dat is: strijden tegen de zonde en de duivel. Tegen je begeerlijkheden. De strijd tegen jezelf. Tegen dat wat je omgang met Jezus verstoort. Daarom zoek je n de Bijbel Bij al je keuzes en gangen je afvragen: zegt de Bijbel er wat van, en zo ja wat? Over vasten en over donorcodicil, over tv, krant, internet of over sexualiteit, over popmuziek. Het is ook: Hem belijden voor de mensen. Eigenlijk is dat je overal zo gedragen zoals je thuis ook doet, voor en na het eten. Hem belijden. Als ze ernaar vragen. Dan zeker, maar ook bidden om gelegenheden als er niet naar vragen. Maar als de situatie erom vraagt, of de gelegenheid er geschikt voor is. Als anderen vertellen wat ze het weekend gedaan hebben, zou ik me dan schamen voor mijn zondag? Mijn Paasdagen? Het is ook: dienen in Zijn Koninkrijk. Bewogen met anderen. Het welzijn van anderen zoeken. Allereerst kinderen, man/vrouw, ouders, familie. Dat is belangrijker dan een mooie carrière en veel geld verdienen: van nut zijn voor Gods rijk. En zo Jezus volgen in leven en sterven. In mooie en in moeilijke tijden, ja alle dagen, een leven lang, als het geloof wat kost en een kruis betekent. De Herder volgen. Die Zich niet schaamde, Die beled en alles op de koop toenam.

Leven voor God. Dat is bekeerd zijn. Maar stel je dat nou eens zo voor. Een schip vaart van Ierland naar de Verenigde Staten, dus de Atlantische oceaan over. Steeds verder van huis vandaan. Totdat ergens middenop de oceaan het schip van koers verandert. In plaats van richting Amerika, vaart het 180 graden anders: terug naar Ierland. Het is van vaarrichting 180 graden veranderd. Omgekeerd. Maar....is het nu al waar het wezen moet? Nog lang niet. Het moet nog een heel stuk terugvaren voor het weer terug is in Ierland. Gij zijt bekeerd. Je vaarrichting is 180 graden omgekeerd door God. Van God af is naar God toe geworden. Naar de zonde toe is van de zonde vandaan geworden. Wat een last werd is een lust, wat een lust was is nu een last. Maar....daarmee ben je er nog niet. Je bent nog lang niet terug thuis. Nog lang niet terug zoals je wezen moet, zoals je was in het paradijs. Telkens terug naar het kruis van Jezus. Denkend aan Zijn striemen. Verlangen naar heiligheid en berouw en smart over je onheiligheid. Dat is de weg naar de hemel. Al ben je er nog zover vandaan. Als het maar de goede kant opgaat. Gaat de goede kant op? Omgekeerd? Tot Christus en door Zijn Geest. Dat is de weg naar de heerlijkheid.

Bekeerd zijn, dat is onderweg zijn. Onvoltooid tegenwoordige tijd en strijd. In strijd zijn, er nog lang niet helemaal zijn. Maar: er wel zullen

komen. God trekt het schip aan land. Het ene schip vroeger, het andere later, het ene na een wilde zee, het andere na een rustiger vaart. Maar Hij trekt de schepen het land op. Het land der eeuwige heerlijkheid. Om eeuwig met Christus te zijn, de Geest te danken en voor de Vader te leven. Helemaal bekeerd! Voltooid verleden tijd en strijd.

Amen